

samfundsmæssig eller samfundøkonomisk betydning.

I andre aktieselskaber medfører hensynet til ligestillingen af aktionærerne, at bestyrelsen må træffe beslutning om, i hvilket omfang tavshedspligten kan fraviges, så aktionærerne, herunder ministeren, kan orienteres helt eller delvist om notatet. Det må bemærkes, at de statsansatte bestyrelsesmedlemmer, der er valgt på grundlag af statens aktier, i et vist omfang er underlagt ministerens instruktionsbeføjelse. Beføjelsen skal udøves med respekt af de pligter, de pågældende bestyrelsesmedlemmer har i henhold til selskabsretten. Dette vil ofte medføre, at de ikke kan videregive oplysninger om selskabets forhold til ministeren.

Kun såfremt der er særlig hjemmel eller vedtægtsbestemmelser, der forudsætter ministerens eksklusive adgang til at modtage oplysninger om selskabet, vil bestyrelsen eller de i hjemmelsbestemmelsen anførte bestyrelsesmedlemmer kunne orientere ministeren. Såfremt oplysningerne er af fortrolig karakter, skal ministeren behandle oplysningerne som sådan, hvilket medfører, at oplysningerne ikke kan videregives eller offentliggøres. Sådanne regler tjener til at sikre ministerens indseende med selskabets administrative forhold, men er ikke fastsat med henblik på ministerens varetagelse af statens særinteresser som aktionær i selskabet.

Omvendt kan ministeren have fået oplysninger, som kan have vidererækkende konsekvenser for selskabet eller i øvrigt, f.eks. vedrørende særlige samfundsmæssige eller samfundøkonomiske forhold. Dette kan medføre, at ministeren må begære indkaldelse til generalforsamling i selskabet til behandling af disse spørgsmål. Herved bliver alle aktionærer bekendt med forholdene.

Et eksempel på en eksklusiv adgang for ministeren til at modtage oplysninger om selskabets forhold er Tele Danmark A/S. Hjemmelen findes i lov nr. 743 af 14. november 1990 om visse forhold på telekommunikationsområdet. I lovens § 5 er det fastsat, at kommunikationsministeren (nu forskningsministeren) pålægger formanden og næstformanden i koncessionshaverens bestyrelse pligt til at give ministeren underretning om sådanne forhold vedrørende koncessionshaverens virksomhed, som ministeren måtte skønnes at have interesse i at være bekendt med.

Af bemærkningerne til lovforslaget (L 11 fremsat den 3. oktober 1990) fremgår det, at denne adgang for ministeren følger af, at koncessionshaveren varetager væsentlige samfundsmæssige funktioner samt forvalter en betydelig statslig kapital. Det må således være formandens og næstformandens afgørelse,

hvilke oplysninger der er relevante at afgive til brug for ministerens varetagelse af rollen som øverste tilsynsmyndighed og som aktionær.

Dette forhold er de potentielle øvrige investorer også gennem selskabets vedtægter gjort bekendt med allerede ved selskabets oprettelse forud for børscommissionen.

Spørgsmålet om anvendelse af ministeransvarlighedsloven (lov nr. 117 af 15. april 1964) må ses i sammenhæng med de muligheder, ministeren har for at få oplysninger om selskabets forhold. For de fuldt statsejede aktieselskaber har ministeren adgang til alle oplysninger, jf. omtalen foran. Hvis ministeren i disse tilfælde forsættligt eller ved grov uagtsomhed tilsidesætter de pligter, der påhviler ham efter grundloven eller lovgivningen i øvrigt eller som repræsentant for staten som aktionær, kan han straffes.

I andre aktieselskaber beror ministeransvaret alene på, om ministeren på relevant måde reagerer på de oplysninger, som ministeren måtte modtage fra selskabets ledelse.

Det samme gælder for de oplysninger af ikke fortrolig karakter, som ministeren modtager fra Rigsrevisionen.

Hvis statsrevisorerne finder, at der ikke i afrapporteringen er oplysninger, der skal behandles fortroligt, kan statsrevisorerne beslutte at offentliggøre indholdet. I så fald følges proceduren omtalt i rigsrevisorlovens §§ 17 og 18, jf. de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Såfremt regnskabs gennemgangen ikke har givet anledning til bemærkninger, giver Rigsrevisionen (alene) en meddelelse herom til selskabets bestyrelse.

Den foreslåede affattelse af § 4, stk. 1, nr. 2, medfører ingen ændringer i forhold til den nuværende formulering i rigsrevisorloven. Tilretningen er alene foretaget for at skabe sproglig overensstemmelse med forslaget til ny affattelse af § 7.

Til nr. 3

I flere tilfælde har det givet anledning til diskussion, hvad der forstås ved »regnskab« i rigsrevisorlovens § 6. Ved den foreslåede ændring af § 4 bliver det vigtigt – ikke mindst på aktieselskabsområdet – at fastslå, hvilke oplysninger Rigsrevisionen har adgang til, herunder rækkevidden af ordet regnskab. Det foreslås derfor med henblik på at præcisere indholdet af ordet, at der indsættes et nyt stykke til § 6.

Begrebet regnskab i denne lov dækker over regnskabsmateriale i videre forstand. I praksis omfattes årsregnskaber med eventuelle koncernregnskaber og årsberetninger, periode- og delregnskaber samt relevant regnskabsmateriale, herunder bogføringsmate-